

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCXCIII. Continuatio ejusdem Historiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

mem, captivum, & vincitum Joannem : imò liber etiam reprehensiones & correctiones ab eorum acceptavit, & multa crimina emendavit. Hinc ergo auctoritatem tibi apud homines, hinc verbis pondus & gratiam concilia potius, quam ex doctrina, modo vivendi agendique minus religioso, conniventia & adulatione. Libenter etiam, & cum seria emendatione defectuum tuorum reprehensiones audi, ne in hoc ab impijssimo Herode supereris.

MEDITATIO CCXCIII

Continuatio ejusdem Historiæ

PUNCTUM I. *Et cum dies opportunus accidisset, Herodes natalis sui cœnam fecit Principibus, & Tribunis Primis Galilææ. Cùmque introisset filia Herodiadis, & tasset, & placuisset Herodi, simulque recubentibus, ait puellæ: pete à me, quod vis, & dabo tibi, licet dimidium Regni mei.* Marc. 6. v. 21. Considera imprudentiam promissionis, tam ex parte rei promissæ pro merito quodam levissimo, quam ex parte promissionis precipitis, inconsideratæ, inter pocula, & ex inordinato quodam gaudio factæ, cujus deinde Herodem pernituit cum tristitia. Procul sit à te hujusmodi imprudentia in verbis & promissis tuis; ne quid imprudenter, inconsideratè, præcipitanter, vel ex inordinato affectu gaudij, amoris &c. dicas, vel spondeas, cum difficultates, & damna emergentia non prævident. Sicut autem promissio Herodis fuit imprudens, immoderata, sic tamen etiam fuit adhuc restricta ad dimidium Regni. At Cælesti Regi Cœnam facientem

Sanctis suis, cujusvis Animæ, per Gratiam in Filiam adoptatæ, saltus & progressus in Virtute ita placet, (prout ipse testatus est in Canticis c. 7. v. 1. dicens: *Quàm pulchri sunt gressus tui in calceamentis, Filia Principis*) ut pro quovis gressu, sive Opere bono in Gratia factò, & ab hac, atque à meritis Christi, ad virtutem æterna promerendi præmia elevato, prudenter, & illimitatè, non dimidium, non terrenum, sed integrum, sed Cæleste Regnum promittat, & certò conferat.

PUNCT. II. *Quæ cum exisset, dixit matri suæ: quid petam? At illa dixit: caput Ioannis Baptistæ. Cùmque introisset, statim cum festinatione ad Regem, petivit dicens: Volo, ut protinus des mihi in disco caput Ioannis Baptistæ.* Marc. 6. v. 24. Considera 1. sicut puella, usâ consilio matris pessimæ, rem pessimè gessit; sic ut rem optimè geras, optimis consilijs Virorum prudentum semper utendum esse. 2. Considera, sicut in promittendo, sic etiam in exequendo præcipitantix fructum esse imprudentiam, quam commisit puella cum Herode, *statim cum festinatione, protinus*, petens & obtinens caput Joannis Baptistæ. 3. Considera, quòd, sicut Caro nostra nobis idem est, quod Eva fuit Adamo (& ideo ea vocatur Eva nostra) sic etiam Herodias nobis fit caro nostra: quam proinde si in consilium adhibemus, inutilia & noxia, ac perversa petere & concupiscere nobis suadet, neglectis Bonis maximis, Cælestibus, & Æternis; sicut Herodias suasit peti caput Joannis Baptistæ, neglecto dimidio Regni Herodis: & sicut caput impiè amputatum, atque obtentum nihil nisi horrorem & animi perturbationem generavit; ita cùm malè concupita

obtainentur, horrorem & perturbationem animi posse se relinquunt.

PUNCT. III. *Et contristatus est Rex; propter irascendum, & propter simul discumbentes noluit eam contristari: sed misso spiculatore præcepit afferrī Caput eius in deserto, & dedit illud puellæ, & puella dedit matri suæ.* Marc. v. 26. Noli imitari Herodem, sicut multi faciunt, quod imprudenter cæperunt, majori imprudentia ad finem & executionem perducunt: a cæcibus malæ honestatem Religionis, vel aliarum Virtutum pretendunt: alios nolunt contristare, & ipsi remota Conscientiæ, ac tristitiam ex mala operatione habent.

MEDITATIO CCXCIV

Apostoli ab Evangelij Prædicatione redeunt ad Christum, qui in deserto quinquaginta hominum millia reficit.

Marc. 6. v. 30. Luc. 9. v. 10. Matth. 14. v. 13.
Joan. 6. v. 1.

PUNCTUM I. *Et convenientes Apostoli ad IESUM renuntiaverunt ei omnia, quæ egerant & docuerunt.* Marc. 6. v. 30. Ea autem retulit S. Marcus v. 12. ait: *Exeuntes prædicabant, ut Penitentiam agerent: & signa multa eiciebant, & ungebant oleo multos agros, & sanabant.* (quæ unctio erat typus & dispositio ad Sacramentum extremæ Unctionis à Christo postea institutum) Ex hoc Apostolorum ad Christum reditu, & gestorum manifestatione discant subditi, inferioribus Superioribus rationem reddere omnium suarum actionum.